

DISPOSICIONS GENERALS

PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT

1543 *LLEI 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat Valenciana, sobre protecció dels animals de companyia.* [94/4659]

Sia notori i manifest a tots els ciutadans, que les Corts Valencianes han aprovat i jo, d'acord amb el que estableix la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, en nom del Rei, promulgue la llei següent:

PREÀMBUL

La firma per Espanya dels convenis de Washington, Berna i Bonn estableix el marc general de protecció dels animals, el qual requereix una concreció i adaptació per al cas particular de la Comunitat Valenciana.

L'objectiu d'aquesta llei són els animals de companyia, ço és, els que es crien i reproduïxen amb la finalitat de viure amb les persones, amb fins educatius, socials o lúdics, sense cap activitat lucrativa. Així mateix, la llei regula les atencions mínimes que han de rebre els animals de companyia, les condicions per a la cria, la venda i el transport d'aquests animals, igual com la inspecció, la vigilància i les obligacions dels posseïdors o dels propietaris i dels centres de recollida o albergues. Es regulen les instal·lacions per al seu manteniment temporal.

Malgrat que a la Comunitat Valenciana hi ha una tradició arrelada de respecte cap als animals de companyia, amb aquesta llei es pretén augmentar la sensibilitat col·lectiva cap a comportaments més humanitaris i propis d'una societat moderna. Ja el 1991 i conscients d'aquest sentiment social, es va dictar la Llei d'espectacles, establiments públics i activitats recreatives de la Comunitat Valenciana, en la qual es prohibien els espectacles en què es poguera produir crueltat o maltractament amb els animals i es qualificava d'infracció de caràcter greu la pràctica d'aquestes activitats.

Aquesta llei conté VIII títols. En el títol I es recullen les disposicions generals en les quals en primer lloc es defineix el concepte d'animal de companyia, s'estableix tot seguit les condicions de tinença i tracte d'aquests.

El títol II estableix les normes relatives sobre el manteniment, tractament i esplai dels animals de companyia.

El títol III regula les condicions que han de complir els criadors i els establiments de venda d'animals de companyia. En l'article IV es recullen els requisits que han de posseir els establiments per al manteniment temporal d'aquests animals.

En el títol V es defineix el concepte d'animal abandonat. També es regulen les mesures que han de dur a terme els centres de recollida dels animals de companyia.

El títol VI tracta de les associacions de protecció i defensa dels animals. Fa possible la col·laboració de l'administració autonòmica amb les societats protectores i altres de tipus benèfic i docent, la finalitat de les quals siga la defensa i la protecció dels animals.

El títol VII fixa les mesures d'inspecció i vigilància que són competència de les administracions autonòmica i local.

Finalment el títol VIII tipifica les infraccions del que disposa la llei i les corresponents sancions aplicables.

DISPOSICIONES GENERALES

PRESIDENCIA DE LA GENERALITAT

1543 *LEY 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat Valenciana, sobre protección de los animales de compañía.* [94/4659]

Sea notorio y manifiesto a todos los ciudadanos, que las Cortes Valencianas han aprobado y yo, de acuerdo con lo establecido por la Constitución y el Estatuto de Autonomía, en nombre del Rey, promulgo la siguiente Ley:

PREÁMBULO

La firma por España de los convenios de Washington, Berna y Bonn establece el marco general de protección de los animales, el cual requiere una concreción y adaptación para el caso particular de la Comunidad Valenciana.

El objeto de la presente ley son los animales de compañía entendiéndose por éstos los que se crían y reproducen con la finalidad de vivir con las personas, con fines educativos, sociales o lúdicos, sin ninguna actividad lucrativa. Asimismo, la ley regula las atenciones mínimas que deben recibir los animales de compañía; las condiciones para la cría, venta y transporte de estos animales, al igual que su inspección, vigilancia y obligaciones de los poseedores o propietarios y de los centros de recogida o albergues, regulándose las instalaciones para su mantenimiento temporal.

A pesar de que en la Comunidad Valenciana existe una honda tradición de respeto hacia los animales de compañía, con esta ley se pretende aumentar la sensibilidad colectiva hacia comportamientos más humanitarios y propios de una sociedad moderna. Ya en 1991 y conscientes de este sentir social, fue dictada la Ley de Espectáculos, Establecimientos Públicos y Actividades Recreativas de la Comunidad Valenciana, en la misma se prohibían los espectáculos en los que se pudiera producir crueldad o maltrato para los animales, calificándose como una infracción de carácter grave la práctica de dichas actividades.

La presente Ley contiene VIII Títulos. En el Título I se recogen las disposiciones generales, en las que en primer lugar se define el concepto de animal de compañía, estableciéndose seguidamente las condiciones de tenencia y trato de los mismo.

El Título II establece las normas relativas sobre el mantenimiento, tratamiento y esparcimiento de los animales de compañía.

El Título III regula las condiciones que deben de cumplir los criaderos y establecimientos de venta de animales de compañía, reconociéndose en el Título IV los requisitos que deben poseer los establecimientos para el mantenimiento temporal de estos animales.

En el Título V se define el concepto de animal abandonado, regulándose asimismo las medidas que deben llevar a cabo los centros de recogida de los animales de compañía.

El Título VI trata de las Asociaciones de Protección y Defensa de los animales posibilitando la colaboración de la Administración Autonómica con las Sociedades Protectoras y otras de tipo benéfico-docente, cuya finalidad sea la defensa y protección de los animales.

El Título VII fija las medidas de inspección y vigilancia que competen a las administraciones autonómica y local.

Finalmente el Título VIII tipifica las infracciones de lo dispuesto por la Ley y las correspondientes sanciones aplicables.

TÍTOL I Disposicions generals

Article primer

Aquesta llei té l'objectiu d'establir normes per a la protecció i regulació específica dels animals de companyia.

Article segon

a) Són animals de companyia els que es crien i reproduïxen amb la finalitat de viure amb les persones, amb fins educatius, socials o lúdics, sense cap activitat lucrativa.

b) Aquesta llei serà aplicable a tots els artròpodes, amfibis, peixos, rèptils, aus i mamífers de companyia la comercialització o tinença dels quals no estiga prohibida per la normativa vigent. Especialment serà d'aplicació a les subespècies i varietats de gossos (*Canis familiaris*) i gats (*Felis catus*).

c) Queden exclosos de l'aplicació d'aquesta llei els animals d'experimentació la protecció dels quals estiga regulada per les lleis espanyoles o les normes comunitàries, i els que es crien per a obtenir treball, carn, pell o algun altre producte útil a l'home.

d) Quan s'use la paraula animal en els articles d'aquesta llei, s'entendrà referit exclusivament a animals de companyia a què al·ludeix l'apartat b) d'aquest article, quan no s'indique expressament altres animals.

Article tercer

L'àmbit d'aplicació d'aquesta llei s'entén als animals assenyalats en l'article anterior, que es troben en el territori de la Comunitat Valenciana, amb independència que hi estiguen o no censats o registrats i fóra el que fóra el lloc de residència dels amos o posseïdors.

Article quart

Es prohibeix:

a) El sacrifici dels animals, amb patiments físics o psíquics, sense necessitat o causa justificada.

b) Maltractar els animals o sotmetre'ls a qualsevol pràctica que els pugua produir mals o patiments innecessaris o injustificats.

c) Abandonar-los.

d) Mantenir-los en instal·lacions indegudes des del punt de vista higiènic-sanitari o inadequades per a la pràctica de les cures i l'atenció necessaris d'acord amb les seues necessitats etològiques, segons raça i espècie.

e) Practicar-los mutilacions tret de les practicades per veterinaris.

f) No subministrar-los l'alimentació necessària per al seu desenvolupament normal.

g) Fer donació d'animals com a premi, reclam publicitari, recompensa o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa diferent a la transacció onerosa d'animals.

h) Subministrar-los drogues, fàrmacs o aliments que continguén substàncies que puguen ocasionar-los patiments, trastorns greus que alteren el seu desplegament fisiològic natural o la mort, tret de les controlades per veterinaris en cas de necessitat.

i) Vendre'ls o donar-los per a l'experimentació en laboratoris o clíniques sense el compliment de les garanties previstes en la normativa vigent.

j) Vendre'ls o donar-los a menors de 18 anys i a incapacitats sense autorització d'aquells que tigen la seua pàtria potestat o custòdia.

k) Exercir la seua venda ambulante. La cria i la comercialització

TÍTULO I Disposiciones generales

Artículo primero

La presente Ley tiene por objeto establecer normas para la protección y la regulación específica de los animales de compañía.

Artículo segundo

a) Son animales de compañía los que se crían y reproducen con la finalidad de vivir con las personas, con fines educativos, sociales o lúdicos, sin ninguna actividad lucrativa.

b) Esta Ley será aplicable a todos los artrópodos, anfibios, peces, reptiles, aves y mamíferos de compañía cuya comercialización o tenencia no esté prohibida por la normativa vigente. Especialmente será de aplicación a las subespecies y variedades de perros (*Canis familiaris*) y gatos (*Felis catus*).

c) Quedan excluidos de la aplicación de esta Ley los animales de experimentación cuya protección esté regulada por las leyes españolas o las normas comunitarias, y los que se crían para obtener trabajo, carne, piel o algún otro producto útil al hombre.

d) Cuando se use el vocablo animal, a lo largo de los diferentes artículos de esta ley, se entenderá referido exclusivamente a los animales de compañía a que alude el apartado b) de este artículo, siempre que no se indique expresamente a otros animales.

Artículo tercero

El ámbito de aplicación de la presente Ley se entiende a los animales señalados en el artículo anterior, que se encuentren en el territorio de la Comunidad Valenciana, con independencia de que estén o no censados o registrados en ella y fuera cual fuera el lugar de residencia de los amos o poseedores.

Artículo cuarto

Se prohíbe:

a) El sacrificio de los animales, con sufrimientos físicos o psíquicos, sin necesidad o causa justificada.

b) Maltratar a los animales o someterlos a cualquier práctica que les pueda producir daños o sufrimientos innecesarios o injustificados.

c) Abandonarlos.

d) Mantenerlos en instalaciones indebidas desde el punto de vista higiénico-sanitario o inadecuadas para la práctica de los cuidados y la atención necesarios de acuerdo con sus necesidades etológicas, según raza y especie.

e) Practicarles mutilaciones, excepto las controladas por veterinarios.

f) No suministrarles la alimentación necesaria para su normal desarrollo.

g) Hacer donación de animales como premio, reclamo publicitario, recompensa o regalo de compensación por otras adquisiciones de naturaleza distinta a la transacción onerosa de animales.

h) Suministrarles drogas, fármacos o alimentos que contengan sustancias que puedan ocasionarles sufrimientos, graves trastornos que alteren su desarrollo fisiológico natural o la muerte, excepto las controladas por veterinarios en caso de necesidad.

i) Venderlos o donarlos para la experimentación a laboratorios o clínicas sin el cumplimiento de las garantías previstas en la normativa vigente.

j) Venderlos o donarlos a menores de 18 años y a incapacitados sin la autorización de quienes tengan su patria potestad o custodia.

k) Ejercer su venta ambulante. La cría y comercialización

zació estarà emparada per les llicències i els permisos corresponents.

l) La utilització d'animals de companyia en espectacles, baralles, festes populars i altres activitats que impliquen crueltat o maltractament, puguen ocasionar-los la mort, patiments o fer-los objecte de tractaments antinaturals o vexatoris.

m) Es prohibeix la tinença d'animals en llocs on no es puga exercir l'atenció i la vigilància adequades.

n) Les accions i omissions tipificades en l'article 25 d'aquesta llei.

o) La posada en llibertat o introducció en el medi natural d'exemplars de qualsevol espècie exòtica que es mantinga com a animal de companyia, amb l'excepció dels previstos en el R.D. 1118/89, de 15 de setembre, que estaran sotmesos al règim d'autorització administrativa per la conselleria competent en matèria de caça i pesca. Als efectes d'aquesta llei, es considera fauna exòtica aquella l'àrea de distribució natural de la qual no inclou parcialment o totalment la Península Ibèrica.

p) L'assistència sanitària als animals per part de persones no facultades, segons la legislació vigent.

Article cinqué

1. L'amo o posseïdor d'un animal tindrà l'obligació de mantenir-lo en bones condicions higiènico-sanitàries, albergarlo en instal·lacions adequades i realitzarà qualsevol tractament preventiu declarat obligatori.

2. Així mateix, estarà obligat a declarar al facultatiu sanitari competent, a la major brevetat possible, l'existència de qualsevol símptoma que denotara l'existència d'una malaltia contagiosa o transmissible a l'home.

Article sisé

a) Els animals hauran de disposar d'espai suficient quan siguin traslladats d'un lloc a un altre. El mitjà d'embalatge així com de transport hauran de ser concebuts per protegir els animals de la intempèrie i de les diferències climatològiques, i hauran de dur expressada la indicació de la presència d'animals vius. Si són agressius el seu trasllat es farà amb les mesures de seguretat necessàries.

b) Durant el transport i espera, els animals seran observats i disposaran d'aigua i alimentació convenient.

c) L'habitacle on siguin transportats haurà de mantenir bones condicions higiènico-sanitàries en consonància amb les necessitats fisiològiques i etològiques de cada espècie, i haurà d'estar degudament desinfectat i desinsectat.

d) La càrrega i descàrrega dels animals es realitzarà de forma adequada.

e) En tot cas es complirà la normativa de la Unió Europea al respecte i la derivada dels tractats internacionals subscrits pel nostre país, aplicables a aquesta matèria.

Article seté

La filmació d'escenes amb animals que aparencen crueltat, maltractament o patiment es realitzarà sempre de manera simulada i amb l'autorització prèvia de l'òrgan competent. Es farà constar en els títols de la pel·lícula que el dany és fictici.

Article vuité

1. El posseïdor d'un animal i subsidiàriament el propietari, serà responsable dels danys que ocasione, d'acord amb la legislació aplicable al cas.

2. El propietari o posseïdor haurà d'adoptar les mesures que estime més adequades per tal d'impedir que embrute les vies i els espais públics. Els ajuntaments podran habilitar, en parcs, jardins i llocs públics, instal·lacions adequades per a tal fi.

estarà amparada por las licencias y permisos correspondientes.

l) La utilización de animales de compañía en espectáculos, peleas, fiestas populares y otras actividades que impliquen crueldad o maltrato, puedan ocasionarles la muerte, sufrimientos o hacerles objeto de tratamientos antinaturales o vejatorios.

m) Se prohíbe la tenencia de animales en lugares donde no se pueda ejercer la adecuada atención y vigilancia.

n) Las acciones y omisiones tipificadas en el artículo 25 de la presente Ley.

o) La puesta en libertad o introducción en el Medio Natural de ejemplares de cualquier especie exótica que se mantenga como animal de compañía, con la excepción de los contemplados en el R.D.1118/89, de 15 de septiembre, que estarán sometidos al régimen de autorización administrativa por la conselleria competente en materia de caza y pesca. A los efectos de esta Ley, se considera fauna exótica aquella cuya área de distribución natural no incluya parcial o totalmente la Península Ibérica.

p) La asistencia sanitaria a los animales por parte de personas no facultadas, según la legislación vigente.

Artículo quinto

1. El propietario o poseedor de un animal tendrá la obligación de mantenerlo en buenas condiciones higiénico-sanitarias, albergarlos en instalaciones adecuadas y realizará cualquier tratamiento preventivo declarado obligatorio.

2. Así mismo estará obligado a declarar al facultativo sanitario competente, a la mayor brevedad posible, la existencia de cualquier síntoma que denotara la existencia de una enfermedad contagiosa o trasmisible al hombre.

Artículo sexto

a) Los animales deberán disponer de espacio suficiente cuando sean trasladados de un lugar a otro. El medio de embalaje así como de transporte deberán ser concebidos para proteger a los animales de la intemperie y de las diferencias climatológicas, debiendo llevar expresa la indicación de la presencia de animales vivos. Si son agresivos su traslado se hará con las medidas de seguridad necesarias.

b) Durante el transporte y espera, los animales serán observados y dispondrán de agua y alimentación conveniente.

c) El habitáculo donde sean transportados deberá mantener buenas condiciones higiénico-sanitarias en consonancia con las necesidades fisiológicas y etológicas de cada especie, debiendo estar debidamente desinfectado y desinsectado.

d) La carga y descarga de los animales se realizará de forma adecuada.

e) En todo caso se cumplirá la normativa de la Unión Europea a este respecto y la derivada de los tratados internacionales suscritos por nuestro país, aplicables a esta materia.

Artículo séptimo

La filmación de escenas con animales que aparenten crueldad, maltrato o sufrimiento, se realizará siempre de manera simulada y con la autorización previa del órgano competente. Se hará constar en los títulos de la película que el daño es ficticio.

Artículo octavo

1. El poseedor de un animal y subsidiariamente su propietario será responsable de los daños que ocasione, de acuerdo con la legislación aplicable al caso.

2. El propietario o poseedor deberá adoptar las medidas que estime más adecuadas para impedir que ensucie las vías y los espacios públicos. Los ayuntamientos podrán habilitar, en parques, jardines y lugares públicos, instalaciones adecuadas para tal fin.

3. En el cas d'incompliment de les mesures previstes en el punt anterior, els ajuntaments imposaran als propietaris d'aquests animals les multes que els seus òrgans de govern fixaran en les ordenances respectives.

Article nové

1. Als efectes d'aquesta llei s'entendrà per nucli zoològic tot centre o establiment dedicat a la cria, venda, manteniment temporal i recollida d'animals de companyia.

2. Reglamentàriament s'establiran les condicions per al requisit i autorització dels nuclis zoològics. En qualsevol cas hauran de complir els requisits mínims següents:

- a) Comptar amb la llicència d'activitat municipal.
 - b) Dur un llibre de registre de moviments, on figuraran les dades relatives a les altes i baixes dels animals produïdes en l'establiment, i també el seu origen i destinació.
 - c) Tenir bones condicions higièniques i sanitàries, acordes amb les necessitats fisiològiques i etològiques dels animals a albergar.
 - d) Disposar d'instal·lacions adequades per tal d'evitar el contagi en els casos de malaltia.
3. La conselleria competent en matèria d'autorització de nuclis zoològics prestarà un servei de vigilància per a vetllar pel compliment del que estableix aquest article.

TÍTOL II Del manteniment, tractament i esbarjo dels animals de companyia.

Article deu

1. Les conselleries competents podran decretar per motius de sanitat animal o salut pública, la vacunació o tractament obligatori dels animals de companyia.

2. Els veterinaris que, en l'exercici de la seua professió, realitzen vacunacions i/o tractaments obligatoris, hauran de dur un arxiu amb la fitxa clínica dels animals objecte de la seua atenció. Aquesta fitxa estarà a disposició de l'autoritat competent.

3. La conselleria competent podrà, per raó de sanitat animal o salut pública, ordenar l'internament i/o aïllament dels animals als quals s'hagués diagnosticat una malaltia transmissible, per al seu tractament curatiu o el seu sacrifici si esqueia. En qualsevol cas, aquest sacrifici s'efectuarà de forma ràpida i indolora i serà supervisat per un veterinari.

Article onze

1. Els posseïdors de gossos que ho siguen per qualsevol títol, hauran d'identificar-los i distingir-los pel procediment que s'estableisca reglamentàriament.

2. El reglament d'aquesta llei establirà la forma d'identificació de l'animal, el seu registre i incidències.

3. En l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana es crearà un registre supramunicipal, de caràcter públic, les condicions i dades del qual es determinaran reglamentàriament amb la fi d'assolir una millor coordinació intermunicipal i si escau, una més fàcil recerca de l'animal.

Article dotze

1. Els ajuntaments habilitaran en els jardins i parcs públics els espais adequats, degudament senyalitzats per al passeig i esbarjo dels gossos.

2. El propietari o posseïdor dels gossos haurà de tenir-lo a les vies públiques sota el seu control en tot moment mitjançant una corretja o similar per evitar danys o molèsties. Els gossos

3. En el caso de incumplimiento de las medidas contempladas en el punto anterior, los ayuntamientos impondrán a los propietarios de estos animales las multas que sus órganos de gobierno fijarán en las ordenanzas respectivas.

Artículo noveno

1. A los efectos de esta Ley se entenderá por núcleo zoológico todo centro o establecimiento dedicado a la cría, venta, mantenimiento temporal y recogida de animales de compañía.

2. Reglamentariamente se establecerán las condiciones para el requisito y autorización de los núcleos zoológicos. En cualquier caso deberán cumplir los siguientes requisitos mínimos:

- a) Contar con licencia de actividad municipal.
- b) Llevar un libro registro de movimientos, en el que figurarán los datos relativos a las altas y bajas de los animales producidos en el establecimiento, así como su origen y destino.
- c) Tener buenas condiciones higiénicas sanitarias, acordes con las necesidades fisiológicas y etológicas de los animales a albergar.
- d) Disponer de instalaciones adecuadas para evitar el contagio en los casos de enfermedad.

3. La conselleria competente en materia de autorización de núcleos zoológicos prestará un servicio de vigilancia para velar por el cumplimiento de lo establecido en este artículo.

TÍTULO II Del mantenimiento, tratamiento y esparcimiento de los animales de compañía

Artículo diez

1. Las Consellerías competentes podrán decretar por motivos de Sanidad animal o Salud pública, la vacunación o tratamiento obligatorio de los animales de compañía.

2. Los veterinarios que, en el ejercicio de su profesión, realicen vacunaciones y/o tratamientos obligatorios, deberán llevar un archivo con la ficha clínica de los animales objeto de su atención. Dicha ficha estará a disposición de la autoridad competente.

3. La Conselleria competente podrá por razón de sanidad animal o salud pública, ordenar el internamiento y/o aislamiento de los animales a los que se les hubiese diagnosticado una enfermedad transmisible, para su tratamiento curativo o su sacrificio si fuera necesario o conveniente. En cualquier caso, este sacrificio se efectuará de forma rápida e indolora y será supervisado por un veterinario.

Artículo once

1. Los poseedores de perros que lo sean por cualquier título, deberán identificarlos y distinguirlos por el procedimiento que reglamentariamente se establezca.

2. El Reglamento de esta Ley establecerá la forma de identificación del animal, su registro e incidencias.

3. En el ámbito territorial de la Comunidad Valenciana se creará un registro supramunicipal, de carácter público, cuyas condiciones y datos se determinarán reglamentariamente con el fin de lograr una mejor coordinación intermunicipal y en su caso, una más fácil búsqueda del animal.

Artículo doce

1. Los Ayuntamientos habilitarán en los jardines y parques públicos los espacios adecuados, debidamente señalizados para el paseo y esparcimiento de los perros.

2. El propietario o poseedor de los perros deberá tenerlo en las vías públicas bajo su control en todo momento por medio de una correa o similar para evitar daños o molestias. Los

perillosos o agressius que circulen per aquestes vies hauran de dur un boç posat.

TÍTOL III Criadors i establiments de venda d'animals de companyia

Article tretze

1. Els establiments dedicats a la cria o venda dels animals de companyia, hauran de complir, sense perjudici de les altres disposicions que els siguin aplicables les normes següents:

a) Hauran de ser declarats nuclis zoològics pèr la conselleria competent.

b) Hauran de tenir bones condicions higiènic-sanitàries adequades a les necessitats fisiològiques i etològiques dels animals que alberguen.

c) Disposaran de menjar suficient i sa, aigua, llocs per a dormir i comptaran amb personal capacitada per a tenir-ne cura.

d) Disposaran d'instal·lacions adequades per evitar el contagi en els casos de malaltia o per guardar, si s'escau, períodes de quarantena.

e) Hauran de vendre els animals desparasitats i lliures de tota malaltia, acreditada amb certificat veterinari.

2. Les administracions públiques local i autonòmica, en l'àmbit de les seues respectives competències, vetllaran pel compliment de les normes anteriors i crearan, a l'efecte, un servei de vigilància.

3. L'existència d'un servei veterinari dependent de l'establiment que atorgue certificats de salut per a la venda d'animals, no eximirà al venedor de la responsabilitat davant les malalties en incubació no detectades en el moment de la venda. Amb tal fi, s'establirà un termini de garantia mínim de quinze dies per si hagués lesions ocultes o malalties en incubació.

4. Es prohibeix la cria i comercialització d'animals sense les llicències i permisos corresponents.

5. Es prohibeix la venda en carrers i llocs no autoritzats.

TÍTOL IV Establiments per al manteniment temporal d'animals de companyia

Article catorze

Les residències, escoles d'ensinistrament i altres instal·lacions creades per al manteniment temporal dels animals de companyia, requeriran ser declarats nuclis zoològics, per la conselleria competent, com a requisit indispensable per al seu funcionament.

Article quinze

El propietari de l'animal emplenarà, en el moment de la cessió, una fitxa amb l'historial sanitari recent de cada animal. Aquesta haurà de ser rebuda pel representant del centre.

Article setze

1. Les residències d'animals de companyia i altres instal·lacions de la mateixa classe, disposaran d'un servei veterinari encarregat de vigilar i de controlar l'estat físic dels animals i dels tractaments que reben.

2. Serà obligació del servei veterinari del centre, vigilar que els animals s'adaptin a la nova situació, que estiguen alimentats adequadament, i no es donen circumstàncies de risc, i adoptaran les mesures oportunes per evitar-los qualsevol tipus de mal.

perros peligrosos o agresivos que circulen por dichas vías deberán llevar un bozal puesto.

TÍTULO III Criaderos y establecimientos de venta de animales de compañía

Artículo trece

1. Los establecimientos dedicados a la cría o venta de los animales de compañía, deberán cumplir, sin perjuicio de las demás disposiciones que le sean aplicables las siguientes normas:

a) Deberán ser declarados Núcleos Zoológicos por la Consellería competente.

b) Deberán tener buenas condiciones higiènic-sanitarias adecuadas a las necesidades fisiológicas y etológicas de los animales que alberguen.

c) Dispondrán de comida suficiente y sana, agua, lugares para dormir y contarán con personal capacitado para su cuidado.

d) Dispondrán de instalaciones adecuadas para evitar el contagio en los casos de enfermedad o para guardar, en su caso, periodos de cuarentena.

e) Deberán vender los animales desparasitados y libres de toda enfermedad, acreditado con certificado veterinario.

2. Las Administraciones Públicas local y autonómica, en el ámbito de sus respectivas competencias, velarán por el cumplimiento de las anteriores normas creando, al efecto, un servicio de vigilancia.

3. La existencia de un Servicio veterinario dependiente del establecimiento que otorgue certificados de salud para la venta de los animales, no eximirá al vendedor de responsabilidad ante las enfermedades en incubación no detectados en el momento de la venta. A tal efecto, se establecerá un plazo de garantía mínima de quince días por si hubiera lesiones ocultas o enfermedades en incubación.

4. Se prohíbe la cría y comercialización de animales sin las licencias y permisos correspondientes.

5. Se prohíbe la venta en calles y lugares no autorizados.

TÍTULO IV Establecimientos para el mantenimiento temporal de animales de compañía

Artículo catorce

Las residencias, escuelas de adiestramiento y demás instalaciones creadas para el mantenimiento temporal de los animales de compañía, requerirán ser declarados Núcleos Zoológicos, por la Consellería competente, como requisito indispensable para su funcionamiento.

Artículo quince

El propietario del animal rellenará, en el momento de la cesión, una ficha con el historial sanitario reciente de cada animal. Esta deberá ser recibida por el representante del centro.

Artículo dieciséis

1. Las residencias de animales de compañía y demás instalaciones de la misma clase, dispondrán de un servicio veterinario encargado de vigilar y controlar el estado físico de los animales y de los tratamientos que reciben.

2. Será obligación del servicio veterinario del centro, vigilar que los animales se adapten a su nueva situación, que estén alimentados adecuadamente, y no se den circunstancias de riesgo, adoptando las medidas oportunas para evitarles cualquier tipo de daño.

3. Si una animal cau malalt, el centre ho comunicarà immediatament al propietari o responsable d'aquest, el qual podrà donar l'autorització per a un tractament veterinari o recollir-lo. En cas de malalties greus o de no localitzar el propietari, s'adoptaran les mesures sanitàries pertinents.

4. Els titulars de residències d'animals o instal·lacions similars prendran les mesures necessàries per tal d'evitar possibles contagis entre els animals que hi resideixen i el malalt, i també evitaran molèsties a les persones i riscs per a la salut pública.

TÍTOL V

De l'abandonament i els centres de recollida d'animals de companyia

Article disset

1. Es considerarà animal abandonat o errant el que no porte cap identificació referent al seu origen o sobre el seu propietari, ni vaja acompanyat de cap persona. En aquest supòsit, l'ajuntament haurà de fer-se càrrec de l'animal i retenir-lo fins que siga recuperat, cedit o, si genera un problema de salut o perill públic, finalment sacrificat.

2. El termini de retenció d'un animal serà com a mínim de deu dies. Els ajuntaments podran ampliar-lo circumstancialment.

3. Si l'animal duu identificació s'avisarà el propietari i aquest tindrà a partir d'aquest moment, un termini de 10 dies per a recuperar-lo, mitjançant pagament previ de les despeses que haja originat la seua atenció i manteniment. Transcorregut aquest termini sense que el propietari haja comparegut, s'entendrà que l'animal ha estat abandonat.

Article divuit

Per a la recollida i retenció dels animals abandonats els ajuntaments disposaran de personal preparat i d'instal·lacions adequades. Es podrà concertar aquest servei amb la conselleria competent o amb les associacions de protecció i defensa dels animals. En les poblacions on hi haja societats protectores d'animals legalment constituïdes i que sol·liciten fer-se càrrec de la recollida, manteniment i adopció o sacrifici d'animals abandonats, se'ls autoritzarà per a realitzar aquest servei i se'ls facilitaran els mitjans necessaris per a dur-ho a terme.

Article dinou

1. Els establiments per a l'allotjament dels animals recollits, siguin municipals, propietat de societats protectores, de particulars benefactors o de qualsevol altra entitat autoritzada a tal efecte, hauran d'acomplir els requisits següents:

a) Ser declarats nuclis zoològics.

b) Disposaran obligatòriament de servei veterinari encarregat de la vigilància de l'estat físic dels animals residents i responsable d'informar periòdicament a l'ajuntament i a la conselleria competent de la situació dels animals allotjats.

2. En aquestes instal·lacions hauran de prendre's les mesures necessàries per evitar contagis entre els animals residents i els de l'entorn.

3. Les administracions públiques podran concedir ajudes a les entitats autoritzades de caràcter protector per al manteniment dels establiments destinats a la recollida d'animals errants o abandonats, sempre que aquests compleixen els requisits establerts.

3. Si un animal cayese enfermo, el centro lo comunicará inmediatamente al propietario o responsable del mismo, quien podrá dar la autorización para un tratamiento veterinario o recogerlo. En caso de enfermedades graves o de no localizar al propietario, se adoptarán las medidas sanitarias pertinentes.

4. Los titulares de residencias de animales o instalaciones similares tomarán las medidas necesarias para evitar posibles contagios entre los animales allí residentes y el enfermo, así como evitarán molestias a las personas y riesgos para la salud pública.

TÍTULO V

Del abandono y los centros de recogida de animales de compañía

Artículo diecisiete

1. Se considerará animal abandonado o errante, aquel que no lleve ninguna identificación referente a su origen o acerca de su propietario, ni vaya acompañado de persona alguna. En dicho supuesto, el Ayuntamiento deberá hacerse cargo del animal y retenerlo hasta que sea recuperado, cedido, o si generara un problema de salud o peligro público, finalmente sacrificado.

2. El plazo de retención de un animal será como mínimo de diez días. Los Ayuntamientos podrán ampliarlo circunstancialmente.

3. Si el animal lleva identificación se avisará al propietario y este tendrá a partir de este momento, un plazo de 10 días para recuperarlo, abonando previamente los gastos que haya originado su atención y mantenimiento. Transcurrido dicho plazo sin que el propietario hubiera comparecido el animal se entenderá que ha sido abandonado.

Artículo dieciocho

Para la recogida y retención de los animales abandonados los ayuntamientos dispondrán de personal preparado y de instalaciones adecuadas. Se podrá concertar dicho servicio con la Conselleria competente o con las asociaciones de protección y defensa de los animales. En las poblaciones donde existan sociedades protectoras de animales legalmente constituidas y que soliciten hacerse cargo de la recogida, mantenimiento y adopción o sacrificio de animales abandonados, se les autorizará para realizar este servicio y se les facilitarán los medios necesarios para llevarlo a término.

Artículo diecinueve

1. Los establecimientos para el alojamiento de los animales recogidos, sean municipales, propiedad de sociedades protectoras, de particulares benefactores o de cualquier otra entidad autorizada a tal efecto, deberán cumplir los siguientes requisitos:

a) Ser declarados núcleos zoológicos.

b) Dispondrán obligatoriamente de servicio veterinario encargado de la vigilancia del estado físico de los animales residentes y responsable de informar periódicamente al ayuntamiento y a la Conselleria competente de la situación de los animales alojados.

2. En estas instalaciones deberán tomarse las medidas necesarias para evitar contagios entre los animales residentes y los del entorno.

3. Las Administraciones Públicas podrán conceder ayudas a las entidades autorizadas de carácter protector para el mantenimiento de los establecimientos destinados a la recogida de animales errantes o abandonados, siempre que los mismos cumplan los requisitos que se establezcan.

Article vint

1. a) Els centres de recollida d'animals abandonats, una vegada transcorregut el termini legal per a recuperar-los, podran donar-los en adopció degudament desinfectats i identificats. L'adoptant determinarà si vol que l'animal siga esterilitzat prèviament.

b) Raons sanitàries a part, el sacrifici dels animals es realitzarà quan se n'haguera intentat sense èxit l'adopció per un nou posseïdor.

2. El sacrifici, la desinfecció i la identificació es realitzarà sota la supervisió d'un veterinari. L'esterilització, si s'escau, l'haurà de fer un veterinari.

Article vint-i-u

Els ajuntaments podran decomissar els animals si hi ha indicis de maltractament o tortura, si presenten símptomes d'agressió física o desnutrició o si es troben en instal·lacions indegudes, i també si s'haguera diagnosticat que pateixen malalties transmissibles a les persones, siga per sotmetre'ls a un tractament curatiu adequat o per sacrificar-los si fóra necessari.

Article vint-i-dos

1. Si un animal ha de ser sacrificat s'utilitzaran mètodes que impliquen el mínim patiment i provoquen una pèrdua de consciència immediata.

2. El sacrifici s'efectuarà sota el control d'un veterinari. Aquest serà el responsable dels mètodes emprats.

3. La conselleria competent establirà reglamentàriament els mètodes de sacrifici a emprar.

TÍTOL VI**De les associacions de protecció i defensa dels animals de qualsevol espècie***Article vint-i-tres*

1. D'acord amb aquesta llei són associacions de protecció i defensa dels animals de qualsevol espècie, les associacions sense finalitat de lucre, legalment constituïdes i que tinguen per principal finalitat la defensa i protecció dels animals.

2. Les associacions de protecció i defensa dels animals que reunesquen els requisits determinats reglamentàriament, hauran de ser inscrites en un registre creat a tal efecte, i se'ls atorgarà el títol d'entitats col·laboradores per la conselleria corresponent. Aquesta conselleria podrà convenir amb aquestes associacions la realització d'activitats encaminades a la protecció i defensa dels animals.

3. Les associacions de protecció i defensa dels animals podran instar la conselleria competent i els ajuntaments, en l'àmbit de les respectives competències, per tal que realitzen inspeccions en aquells casos concrets en què hi haja indicis d'irregularitats.

TÍTOL VII**Del cens, la inspecció i la vigilància dels animals de companyia***Article vint-i-quatre*

1. Correspondrà als ajuntaments:

a) Establir i efectuar un cens de les espècies d'animals de companyia.

b) Recollir i sacrificar animals de companyia.

c) Vigilar i inspeccionar els establiments de venda, guarda

Artículo veinte

1. a) Los centros de recogida de animales abandonados, una vez transcurrido el plazo legal para recuperarlos, podrán darlos en adopción debidamente desinfectados e identificados. El adoptante determinará si quiere que el animal sea esterilizado previamente

b) Al margen de razones sanitarias, el sacrificio de los animales se realizará cuando se hubiera intentado sin éxito, su adopción por nuevo poseedor.

2. El sacrificio, la desinfección, y la identificación se realizará bajo la supervisión de un veterinario. La esterilización en su caso deberá hacerse por un veterinario.

Artículo veintiuno

Los ayuntamientos podrán decomisar los animales si hay indicios de maltrato o tortura, si presentan síntomas de agresión física o desnutrición o si se encuentran en instalaciones indebidas, así como si se hubiera diagnosticado que padecen enfermedades transmisibles a las personas, sea para someterlos a un tratamiento curativo adecuado o para sacrificarlos si fuera necesario.

Artículo veintidós

1. Si un animal debe/tiene que ser sacrificado deberán utilizarse métodos que impliquen el mínimo sufrimiento y provoquen una pérdida de consciencia inmediata.

2. El sacrificio se efectuará bajo el control de un veterinario. Este será responsable de los métodos utilizados

3. La Consellería competente establecerá reglamentariamente los métodos de sacrificio a utilizar.

TÍTULO VI**De las asociaciones de protección y defensa de los animales de cualquier especie***Artículo veintitres*

1. De acuerdo con la presente Ley son Asociaciones de Protección y Defensa de los animales de cualquier especie, las asociaciones sin fines de lucro, legalmente constituidas y que tengan por principal finalidad la defensa y protección de los animales.

2. Las Asociaciones de Protección y Defensa de los Animales que reúnan los requisitos determinados reglamentariamente, deberán ser inscritas en un registro creado a tal efecto, y se les otorgará el título de entidades colaboradoras por la Consellería correspondiente. Dicha Consellería podrá convenir con estas Asociaciones la realización de actividades encaminadas a la protección y defensa de los animales.

3. Las Asociaciones de Protección y Defensa de los Animales podrán instar a la Consellería competente y a los Ayuntamientos, en el ámbito de sus respectivas competencias, para que se realicen inspecciones en aquellos casos concrets en que existan indicios de irregularidades.

TÍTULO VII**Del censo, inspección y vigilancia de los animales de compañía***Artículo veinticuatro*

1. Corresponderá a los Ayuntamientos:

a) Establecer y efectuar un censo de las especies de animales de compañía.

b) Recoger y sacrificar animales de compañía.

c) Vigilar e inspeccionar los establecimientos de venta,

o cria d'animals de companyia segons el que hi ha establert en els títols III, IV i V d'aquesta llei.

2. Correspondrà a la conselleria competent:

a) Establir, directament o mitjançant conveni amb associacions o organitzacions, un registre supramunicipal d'animals de companyia, lligat al sistema d'identificació que s'estableisca.

b) Vigilar i inspeccionar els establiments de venda, guarda o cria d'animals, de conformitat amb el que hi ha establert en l'article 9.

TÍTOL VIII

De les infraccions i de les sancions

Secció primera Infraccions

Article vint-i-cinc

A efectes d'aquesta llei, les infraccions es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

1. Seran infraccions lleus.

a) La possessió de gossos no censats.

b) No disposar dels arxius de fitxes clíniques dels animals objecte de vacunació o que aquests estiguen incomplets.

c) El transport d'animals amb vulneració dels requisits establerts en l'article 6.

d) La venda i donació d'animals a menors de 18 anys o incapacitats sense l'autorització de les persones que tenen la seua pàtria potestat o custòdia.

e) Qualsevol infracció a aquesta llei que no estiga qualificada com a greu o molt greu.

2. Seran infraccions greus:

a) El manteniment d'animals d'espècies perilloses sense autorització prèvia.

b) La donació d'animals com a premi, reclam publicitari, recompensa o regal de compensació per altres adquisicions de naturalesa distinta a la transacció onerosa d'animals.

c) El manteniment dels animals sense l'alimentació o en instal·lacions indegudes des del punt de vista higiènic-sanitari o inadequades per a la pràctica de les cures i l'atenció necessàries d'acord amb les necessitats etològiques, segons raça i espècie.

d) La no-vacunació o la no-realització de tractaments obligatoris als animals de companyia.

e) L'incompliment per part dels establiments per al manteniment temporal d'animals, cria o venda d'aquests, de qualsevol dels requisits i condicions establertes per aquesta llei.

f) La filmació d'escenes amb animals que simulen crueltat, maltractament o patiment, sense l'autorització prèvia de l'òrgan competent de la Comunitat Valenciana.

g) L'incompliment de l'obligació d'identificar els animals, tal com indica l'article 11 d'aquesta llei.

h) La reincidència en una infracció lleu.

3. Seran infraccions molt greus:

a) El sacrifici dels animals amb patiments físics o psíquics, sense necessitat o causa justificada.

b) Els maltractaments i agressions físiques o psíquiques als animals.

c) L'abandonament dels animals.

d) La filmació d'escenes que comporten crueltat, maltractament o patiment d'animals quan el dany no siga simulat.

e) L'esterilització, la pràctica de mutilacions i de sacrifici d'animals sense control veterinari.

guarda o cria de animals de companyia en lo establecido en los títulos III, IV y V de esta Ley.

2. Corresponderá a la Conselleria competente:

a) Establecer, directamente o mediante convenio con asociaciones u organizaciones, un registro supramunicipal de animales de compañía, ligado al sistema de identificación que se establezca.

b) Vigilar e inspeccionar los establecimientos de venta, guarda o cría de animales, de acuerdo con lo establecido en el artículo 9.

TÍTULO VIII

De las infracciones y de las sanciones

Sección primera Infracciones

Artículo veinticinco

A efectos de la presente Ley, las infracciones se clasificarán en leves, graves y muy graves.

1. Serán infracciones leves:

a) La posesión de perros no censados.

b) No disponer de los archivos de las fichas clínicas de los animales objeto de vacunación o de tratamiento obligatorio, o que éstos estén incompletos.

c) El transporte de animales con vulneración de los requisitos establecidos en el artículo 6.

d) La venta y donación a menores de 18 años o incapacitados sin la autorización de quienes tengan su patria potestad o custodia.

e) Cualquier infracción a la presente Ley, que no sea calificada como grave o muy grave.

2. Serán infracciones graves:

a) El mantenimiento de animales de especies peligrosas sin autorización previa.

b) La donación de animales como premio, reclamo publicitario, recompensa o regalo de compensación por otras adquisiciones de naturaleza distinta a la transacción onerosa de animales.

c) El mantenimiento de los animales sin la alimentación o en instalaciones indebidas desde el punto de vista higiénico-sanitario o inadecuadas para la práctica de los cuidados y la atención necesarias de acuerdo con sus necesidades etológicas, según raza y especie.

d) La no vacunación o la no realización de tratamientos obligatorios a los animales de compañía.

e) El incumplimiento por parte de los establecimientos para el mantenimiento temporal de animales, cría o venta de los mismos, de cualquiera de los requisitos y condiciones establecidas por la presente Ley.

f) La filmación de escenas con animales que simulen crueldad, maltrato o sufrimiento, sin autorización previa del órgano competente de la Comunidad Valenciana.

g) El incumplimiento de la obligación de identificar a los animales, tal como señala el artículo 11 de la presente Ley.

h) La reincidencia en una infracción leve.

3. Serán infracciones muy graves:

a) El sacrificio de los animales con sufrimientos físicos o psíquicos, sin necesidad o causa justificada.

b) Los malos tratos y agresiones físicas o psíquicas a los animales.

c) El abandono de los animales.

d) La filmación de escenas que comportan crueldad, maltrato o padecimiento de animales cuando el daño no sea simulado.

e) La esterilización, la práctica de mutilaciones y de sacrificio de animales sin control veterinario.

- f) La venda ambulat d'animals.
- g) La cria i comercialització d'animals sense les llicències i permisos corresponents.
- h) Subministrar-los drogues, fàrmacs o aliments que continguin substàncies que puguin causar-los sofriments, trastorns greus que alteren el seu desenvolupament fisiològic natural o la mort, tret de les controlades per veterinaris en cas de necessitat.
- i) L'incompliment de l'article 5.
- j) La utilització d'animals de companyia en espectacles, lluites, festes populars i altres activitats que indiquen crueltat o maltractament, i que els pot ocasionar la mort, patiment o ferlos subjectes de tractes antinaturals o vexatoris, en aquest supòsit per a la imposició de la sanció corresponent, s'estarà al que disposa la Llei 2/1991, de 18 de febrer, d'espectacles, establiments públics i activitats recreatives.
- k) La incitació als animals per escometre contra persones o altres animals, llevat dels gossos de la policia i els dels pastors.
- l) La reincidència en una infracció greu.
- m) L'assistència sanitària als animals per part de persones no facultades a tals efectes per la legislació vigent.

Secció segona
Sancions

Article vint-i-sis

Els propietaris d'animals que per qualsevol circumstància i d'una manera freqüent produeixen molèsties al veïnat, sense que prenguen les mesures escaients per a evitar-ho, seran sancionats amb multes entre 5.000 a 50.000 PTA, i en cas de reincidència l'autoritat podrà confiscar-los els animals i els donaran la destinació que crega escaient.

Article vint-i-set

1. Les infraccions d'aquesta llei seran sancionades amb multes de 5.000 a 3.000.000 PTA.
2. La resolució sancionadora podrà comportar la confiscació dels animals objecte de la infracció.
3. Cometre infraccions previstes per l'article 24.2 i 3 podrà comportar la cloenda temporal fins a un termini màxim de cinc anys de les instal·lacions, locals o establiments respectius.
4. Cometre infraccions previstes en l'article 25.2 i 3 podrà comportar la prohibició d'adquirir altres animals per termini d'entre un i deu anys.

Article vint-i-vuit

1. a) Les infraccions lleus se sancionaran amb una multa de 5.000 a 100.000 PTA.
- b) Les infraccions greus se sancionaran amb una multa de 100.001 a 1.000.000 PTA.
- c) Les infraccions molt greus de 1.000.001 a 3.000.000 de PTA.
2. En la imposició de sancions es tindran en compte per a graduar la quantia de les multes i la imposició de sancions accessòries, els criteris següents:
 - a) La transcendència social o sanitària, i el perjudici causat per la infracció comesa.
 - b) L'ànim de lucre il·lícit i la quantia del benefici obtingut en la comissió de la infracció.
 - c) La reiteració o reincidència en la comissió d'infraccions, la negligència o la intencionalitat de l'infractor.

- f) La venta ambulante de animales.
- g) La cría y comercialización de animales sin las licencias y permisos correspondientes.
- h) Suministrarles drogas, fármacos o alimentos que contengan sustancias que puedan ocasionarles sufrimientos, graves trastornos que alteren su desarrollo fisiológico natural o la muerte, excepto las controladas por veterinarios en caso de necesidad.
- i) El incumplimiento del artículo 5.
- j) La utilización de animales de compañía en espectáculos, peleas, fiestas populares, y otras actividades que indiquen crueldad o maltrato, pudiendo ocasionarles la muerte, sufrimiento o hacerles sujetos de tratos antinaturales o vejatorios, en este supuesto para la imposición de la sanción correspondiente, se estará a lo dispuesto en la ley 2/1991 de 18 de febrero de Espectáculos, Establecimientos Públicos y Actividades Recreativas.
- k) La incitación a los animales para acometer contra personas u otros animales, exceptuando los perros de la policía y los de los pastores.
- l) La reincidencia en una infracción grave.
- m) La asistencia sanitaria a los animales por parte de personas no facultadas a tales efectos por la legislación vigente.

Sección segunda
Sanciones

Artículo veintiséis

Los propietarios de animales que por cualquier circunstancia y de una manera frecuente, produzcan molestias al vecindario, sin que tomen las medidas oportunas para evitarlo, serán sancionados con multas entre 5.000 a 50.000 PTS, y en caso de reincidencia los animales podrán serles confiscados por la autoridad, que darán a los mismos el destino que crea oportuno.

Artículo veintisiete

1. Las infracciones de la presente Ley serán sancionadas con multas de 5.000 a 3.000.000 pesetas.
2. La resolución sancionadora podrá comportar el confiscamiento de los animales objeto de la infracción.
3. El cometer infracciones previstas por el artículo 24.2 y 3 podrá comportar la clausura temporal hasta por un plazo máximo de cinco años de las instalaciones, locales o establecimientos respectivos.
4. El cometer infracciones previstas en el artículo 25.2 y 3 podrá comportar la prohibición de adquirir otros animales por plazo de entre uno y diez años.

Artículo veintiocho

1. a) Las infracciones leves se sancionarán con una multa de 5.000 a 100.000 pesetas.
- b) Las infracciones graves se sancionarán con una multa de 100.001 a 1.000.000.
- c) Las infracciones muy graves, de 1.000.001 a 3.000.000 pesetas.
2. En la imposición de sanciones se tendrán en cuenta para graduar la cuantía de las multas y la imposición de sanciones accesorias, los siguientes criterios:
 - a) La trascendencia social o sanitaria, y el perjuicio causado por la infracción cometida.
 - b) El ánimo de lucro ilícito y la cuantía del beneficio obtenido en la Comisión de la infracción.
 - c) La reiteración o reincidencia en la comisión de infracciones, así como la negligencia o intencionalidad del infractor.

Article vint-i-nou

La imposició de qualsevol sanció prevista en aquesta llei no exclou la responsabilitat civil i penal i l'eventual indemnització de danys i perjudicis que puguen correspondre al sancionat.

Article trenta

Per a imposar les sancions a les infraccions previstes en aquesta llei, caldrà seguir el procediment sancionador regulat per la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en relació amb el Reial decret 1.398/1993, de 9 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora.

Article trenta-u

La competència per a la instrucció dels expedients sancionadors i imposició de les sancions corresponents, l'ostenten exclusivament les autoritats municipals. No obstant això, les autoritats locals podran trametre a la Generalitat les actuacions practicades per tal que aquesta exercesca la competència sancionadora si ho creu escaient.

Article trenta-dos

Les administracions públiques local i autonòmica podran adoptar les mesures provisionals oportunes fins la resolució de l'expedient sancionador corresponent. Amb anterioritat a la resolució que adopte les mesures provisionals oportunes es donarà audiència a l'interessat perquè formule les alegacions que estime convenients.

DISPOSICIONS ADICIONALS

Primera

La Comunitat Valenciana haurà de programar campanyes divulgadores sobre el contingut d'aquesta llei entre els escolars i habitants d'aquesta, com també prendre mesures que contribueixen a fomentar el respecte als animals i a difondre'l i promoure'l en la societat en col·laboració amb les associacions de protecció i defensa dels animals.

Segona

El govern de la Generalitat Valenciana podrà, mitjançant decret, procedir a l'actualització de les sancions previstes en l'apartat 1 de l'article 27, tenint en compte la variació dels índexs de preus al consum.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera

En el termini màxim de 6 mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el govern de la Generalitat Valenciana adequarà l'estructura administrativa necessària per al compliment del que disposa aquesta llei.

Segona

En el termini d'un any, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, el govern de la Generalitat Valenciana regularà les matèries pendents de desplegament que calguen per a la plena efectivitat d'aquesta llei.

Artículo veintinueve

La imposición de cualquier sanción prevista en esta Ley no excluye la responsabilidad civil y penal y la eventual indemnización de daños y perjuicios que puedan corresponder al sancionado.

Artículo treinta

Para imponer las sanciones a las infracciones previstas en la presente Ley, será preciso seguir el procedimiento sancionador regulado por la Ley de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, en relación con el Real Decreto 1398/1993 de 9 de agosto por el que se aprueba el Reglamento del Procedimiento para el Ejercicio de la Potestad Sancionadora.

Artículo treinta y uno

La Competencia para la instrucción de los expedientes sancionadores e imposición de las sanciones correspondientes, la ostentan exclusivamente las autoridades municipales. No obstante, las autoridades locales podrán remitir a la Generalitat las actuaciones practicadas a fin de que ésta ejerza la competencia sancionadora si lo cree conveniente.

Artículo treinta y dos

Las Administraciones Públicas Local y Autonómica podrán adoptar las medidas provisionales oportunas hasta la resolución del correspondiente expediente sancionador. Con anterioridad a la resolución que adopte las medidas provisionales oportunas se dará audiencia al interesado a fin de que formule las alegaciones que estime convenientes.

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera

La Comunidad Valenciana deberá programar campañas divulgadoras sobre el contenido de la presente Ley entre los escolares y habitantes de la misma, así como tomar medidas que contribuyan a fomentar el respeto a los animales y a difundirlo y promoverlo en la Sociedad en colaboración con las asociaciones de protección y defensa de los animales.

Segunda

El Gobierno de la Generalitat Valenciana podrá, mediante Decreto, proceder a la actualización de las sanciones previstas en el apartado 1 del artículo 27, teniendo en cuenta la variación de los índices de precios al consumo.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera

En el plazo máximo de 6 meses a partir de la entrada en vigor de la presente Ley, el Gobierno de la Generalitat Valenciana adecuará la estructura administrativa necesaria para el cumplimiento de lo dispuesto en la presente Ley.

Segunda

En el plazo de un año, a partir de la entrada en vigor de la presente Ley, el Gobierno de la Generalitat Valenciana regulará las materias pendientes de desarrollo precisas para la plena efectividad de esta Ley.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta llei vigirà el dia de la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, tot havent-se de publicar així mateix, en el Boletín Oficial del Estado.

Per tant, ordene els ciutadans, tribunals, autoritats i poders públics als qual pertoque, observen i facen complir aquesta llei.

València, 8 de juliol de 1994

El president de la Generalitat Valenciana
JOAN LERMA I BLASCO

CONSELLERIA DE CULTURA

1544 *ORDRE de 9 de juny de 1994, de la Conselleria de Cultura, per la qual es convoquen ajudes per a la promoció de produccions audiovisuals valencianes i l'assistència a congressos, seminaris i trobades de caràcter nacional i internacional durant 1994. [94/4655]*

A fi d'afavorir la difusió exterior de les produccions audiovisuals valencianes mitjançant campanyes de promoció, presència i exhibició en festivals, mostres certàmens i mercats de caràcter audiovisual, i facilitar l'assistència de professionals i estudiosos d'aquest camp a congressos, seminaris i trobades sobre aquesta matèria, tant de caràcter nacional com internacional, durant l'any 1994, d'acord amb els articles 2 i 31.4 de la Llei Orgànica 5/1982, per la qual es va aprovar l'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana, i fent ús de la facultat que em confereix l'article 35 de la Llei de la Generalitat Valenciana 5/1983, de 30 de desembre, de Govern Valenciana.

ORDENE:

Primer

Es convoca la concessió d'ajudes per a campanyes de promoció i assistència a festivals, mostres, certàmens i mercats de caràcter audiovisual de produccions valencianes de cine o vídeo, i per a l'assistència a congressos, seminaris i trobades tant nacionals com internacionals. L'import d'aquestes ajudes no podrà excedir de 3 milions de pessetes, que es pagaran a càrrec de la línia 408/94 del programa pressupostari 455.10, Extensió i Promoció Cultural i de les Arts Interpretatives, del pressupost per a 1994 de la Generalitat Valenciana.

Segon

S'aproven les bases per les quals es regirà la convocatòria, que s'inclouen com a annex en aquesta ordre.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

S'autoritza el director general de Promoció Cultural per a dictar les resolucions necessàries per l'aplicació i el desplegament del que disposa aquesta ordre.

Segona

Aquesta ordre entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Tercera

Contra aquesta ordre, que posa fi a la via administrativa, es

DISPOSICIÓN FINAL

La presente Ley entrará en vigor el día de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, debiéndose publicar asimismo en el Boletín Oficial del Estado.

Por tanto ordeno a todos los ciudadanos, tribunales, autoridades y poderes públicos a los que corresponda, que observen y hagan cumplir esta ley.

Valencia, 8 de julio de 1994

El presidente de la Generalitat Valenciana
JOAN LERMA I BLASCO

CONSELLERIA DE CULTURA

1544 *ORDEN de 9 de junio de 1994, de la Conselleria de Cultura, por la que se convocan ayudas para la promoción de producciones audiovisuales valencianas y la asistencia a congresos, seminarios y encuentros de carácter nacional o internacional durante 1994. [94/4655]*

Con el fin de favorecer la difusión exterior de las producciones audiovisuales valencianas mediante campañas de promoción, presencia y exhibición en festivales, muestras, certámenes y mercados de carácter audiovisual, y para facilitar la asistencia de profesionales y estudiosos de este campo a congresos, seminarios y encuentros sobre esta materia, tanto de carácter nacional como internacional, todo ello durante el año 1994, y de acuerdo con los artículos 2 y 31.4 de la Ley Orgánica 5/1982, por la que se aprobó el Estatuto de Autonomía de la Comunidad Valenciana, y haciendo uso de la facultad que me confiere el artículo 35 de la Ley de la Generalitat Valenciana 5/1983, de 30 de diciembre, de Gobierno Valenciano,

DISPONGO:

Primero

Se convoca la concesión de ayudas para campañas de promoción y asistencia a festivales, muestras, certámenes y mercados de carácter audiovisual de producciones valencianas de cine o vídeo, así como para asistencia a congresos, seminarios y encuentros tanto nacionales como internacionales. El importe total de dichas ayudas no podrá exceder de 3.000.000 de pesetas, que se abonarán con cargo a la línea 408/94 del programa presupuestario 455.10, Extensión y Promoción Cultural y de las Artes Interpretativas, del presupuesto para 1994 de la Generalitat Valenciana.

Segundo

Se aprueban las bases por las que se regirá la convocatoria que se incluyen como anexo a esta orden.

DISPOSICIONES FINALES

Primera

Se autoriza al director general de Promoción Cultural a dictar las resoluciones que requiera la aplicación y desarrollo de lo dispuesto en la presente orden.

Segunda

La presente Orden entrará en vigor el día siguiente de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Tercera

Contra la presente orden que pone fin a la vía administrati-